

## گمنامی و فردگرایی

با رعایت گمنامی ما آزاد هستیم تا خود واقعی مان باشیم و

پیام امید را به معتادان در حال عذاب

علیرغم زمان، مکان و شخصیت او برسانیم.

اصول راهنما، سنت دوازده، بخش پایانی

ما در دنیای زندگی می‌کنیم که چه آگاهانه و یا ناآگاهانه - گفتار و رفتارمان را به تناسب شرایط خود هماهنگ می‌کنیم. برای مثال، هنگام صحبت با پدر بزرگ یا مادر بزرگ و یا رئیس خود، از به کار بردن الفاظ رکیک خودداری می‌کنیم. ما حتی به اشکال مختلف به دیگران سلام می‌کنیم. در اولین برخورد ممکن است با یکی دست بدهیم، جلوی کسی خم می‌شویم، یا بسته به شرایط گونه‌های یکدیگر را یک بار، دوبار و شاید هم سه بار ببوسیم. مهم این است که مردم حتی افراد غیر معتاد این را نشانه‌ای از احترام و همبستگی می‌دانند.

اما مانند بسیاری دیگر از خصوصیات معتادان، ممکن است این تمایل طبیعی انسان‌ها را به سوی افراط و تفریط ببرند. در زمان اعتیاد فعال، ما ظرفیت خود را برای "پیش‌بینی" موقعیت‌ها بالا برده و از این مجموعه مهارت برای به دست آوردن آنچه نیاز داشتیم استفاده می‌کردیم. به جای آنکه در ارتباط با دیگران انعطاف‌پذیر باشیم، ما مودینه و با حيله‌گری سعی می‌کردیم راه خود را به پیش ببریم.

بهبودی به ما کمک می‌کند تا این مهارت‌ها به جای درست و متناسب خود برگردند. کارکرد قدم‌ها ما را در تشخیص اینکه چه کسی هستیم یاری می‌دهد و سپس حامی ما در تلاش‌هایمان برای بهتر شدن و انجام کارهای بهتر است. چه رهایی‌ای! ما می‌توانیم با شخصیت واقعی مان احساس امنیت کنیم و امروز دیگر نیازی نداریم تا مثل آفتاب پرست رنگ عوض کنیم. تمرین اصل روحانی گمنامی، به معنای از دست دادن فردگرایی ما نیست. در واقع بخشی از هویت NA، همانطور که در کتاب "چگونگی عملکرد" آمده است، "به سرزندگی خشن و متفاوت اعضا ما که از شخصیت متنوع ایشان سرچشمه می‌گیرد"، بر می‌گردد.

شخصیت عجیب و غریب و شگفت‌انگیز ما، به طیف وسیع‌تری از معتادان اجازه می‌دهد تا با پیام ما ارتباط برقرار کنند و به این باور برسند که ممکن است NA، برای آنها نیز مؤثر باشد. به طور جمعی و فردی، ما بهترین داشته‌های NA هستیم. در حقیقت ما خود NA هستیم. وقتی از صمیم قلب خود مشارکت می‌کنیم دیگران با ما ارتباط برقرار می‌کنند. وقتی با تمام توان مان سعی می‌کنیم خود واقعی مان باشیم، راه را برای دیگران هم باز می‌کنیم تا همین‌طور باشند. در NA برای همه ما جایی وجود دارد. وقتی تمرکزمان را بر روی رساندن و دریافت پیام امید بگذاریم، همگی جایگاه خود را به دست می‌آوریم.

امروز تجربه بی‌آلایش خود را به مشارکت می‌گذارم، زیرا

می‌دانم که اخلاص و اصالت بسیار مهم‌تر از جلا

یا تظاهر هستند. NA نیاز دارد که من خودم باشم - نه بیشتر، نه کمتر

من هم مطمئناً به آن نیاز دارم.